

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812207546
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812207546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a a členov JUDr. Stanislavy Markovej a JUDr. Ľubice Bajzovej, vo veci starostlivosti o maloletú: R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom toho času H., J. XXXX/XX, v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza - OSV, dieťa rodičov - matky: Q. R., nar. XX.XX.XXXX, toho času bytom H., J. XXXX/XX a otca: R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. W. XXX/XX, F. S., o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. októbra 2012, č. k. 16P/52/2012, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. októbra 2012, č. k. 16P/52/2012, bolo rozhodnuté tak, že súd mení rozsudok Okresného súdu Prievidza, č.k. 12C 77/2010 -22, zo dňa 03.06.2010 v časti o výživnom na maloletú R. R., nar. XX.XX.XXXX tak, že vyživovaciú povinnosť otca, ktorá bola naposledy určená mesačne sumou 180 eur, počnúc dňom 01.01.2012 zvyšuje na sumu 300 eur mesačne, ktoré výživné je otec dieťaťa povinný platiť k rukám matky dieťaťa, mesačne vždy vopred, najneskôr do 27. dňa v mesiaci. Nedoplatok z titulu zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú R. za obdobie od 01.01.2012 do 30.11.2012 spolu vo výške 1.320 eur, je otec dieťaťa povinný zaplatiť k rukám matky dieťaťa v mesačných splátkach po 50 eur, splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplatenia dvoch splátok.

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že matka dieťaťa sa podaným návrhom, doručeným súdu 02.05.2012, domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti zo strany otca na maloletú R., a to zo sumy 180 eur na sumu 500 eur mesačne, s účinnosťou od 01.01.2012. Návrh odôvodnila tým, že od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca, od októbra 2010, nežijú s otcom dieťaťa v spoločnej domácnosti, v súvislosti s čím sa u nej zvýšili výdavky na bývanie. Otcovi dieťaťa od času poslednej úpravy výživného zanikla vyživovacia povinnosť k synovi E. R., a to počnúc dňom 01.02.2011, ktorá bola určená mesačne sumou 220 eur. U maloletej sa zvýšili výdavky v súvislosti so školou, doučovaním anglického jazyka, preto s poukazom na uvedené navrhla podanému návrhu vyhovieť. Otec dieťaťa so zvýšením vyživovacej povinnosti nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že od roku 2010 nedošlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov ani na strane maloletej ani na strane rodičov. Matka dieťaťa sa odsťahovala do podnájmu do H. napriek tomu, že rodinný dom, ktorý majú v bezpodielovom spoluvlastníctve, ktoré zatiaľ nie je vysporiadané, je dvojgeneračný rodinný dom s dvomi samostatnými bytmi a s dvomi samostatnými vchodmi, pričom je vzdialený iba približne 10 minút chôdze od pracoviska matky dieťaťa.

Uviedol, že doposiaľ stanovené výživné vo výške 180 eur vzhľadom na vek a potreby maloletej sú postačujúce. V priebehu konania poukázal na skutočnosť, že príjmy právnickej osoby, ktorej je výlučným spoločníkom a konateľom, sa v priebehu roka 2012 znížili. Kolízna opatrovníčka maloletej sa k návrhu matky o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca pripojila. Uviedla, že zvýšenie výživného je v záujme maloletej.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že manželstvo rodičov maloletého dieťaťa bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu 12C 77/2010-22 z 03.06.2010. Obe vtedy maloleté deti, a to maloletá R. i maloletý E. R., nar. XX.XX.XXXX, boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec detí bol zaviazaný platiť na výživu maloletej R. mesačne sumu 180 eur a na výživu maloletého E. mesačne sumu 220 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci. Uvedené rozhodnutia nadobudlo právoplatnosť dňa 16.08.2010. Matka v tom čase zarábala 296 eur v hrubom, otec ohľadom pomerov odkázal na dokazovanie v konaní 13P 676/2009, v ktorom mal podľa potvrdenia od zamestnávateľa S. E. s.r.o. z 08.01.2010 príjem ako zamestnanec vo výške 295,40 v čistom mesačne. Napriek tomu sa zaviazal platiť výživné na 2 deti vo výške spolu 400 eur mesačne počnúc 01.01.2010. Z výsluchu matky dieťaťa okresný súd zistil, že v októbri 2010 sa odsťahovala i s maloletou zo spoločného rodinného domu, ktorý má v BSM s otcom dieťaťa z dôvodu, že medzi rodičmi dochádzalo k nezhodám najmä kvôli výchove detí. Od marca 2011 býva i s maloletou R. v trojizbovom byte v nájme v H., za ktorý mesačne hradí nájomné a inkasné poplatky spolu vo výške 300 eur. Od roku 2010 prebieha na súde spor o vypořádanie ich BSM, ktorý nie je skončený, pričom s účinnosťou od 01.02.2011 bola zrušená vyživovacia povinnosť otcovi dieťaťa voči synovi E., ktorý zostal bývať s otcom v ich rodinnom dome. V súčasnosti matka zarába 301,34 eur mesačne v čistom. Cestovné náklady do zamestnania má osobným motorovým vozidlom približne 200 eur, pretože z H. dochádza do F. S., kde vozí i maloletú R. do školy. Byt v blízkosti zamestnania si nenašla z dôvodu, že byt v mieste zamestnania bol v oveľa horšom stave a nájomné bolo v takej istej výške, ako byt, ktorý má v súčasnosti v prenájme v H. od priateľky. Maloletá v školskom roku 2012/2013 bude žiačkou 8. ročníka ZŠ, v škole má bežné výdavky začiatkom roka na ZRPŠ a poistné, stravné v škole 18 eur mesačne, ktoré jej doposiaľ platil otec dieťaťa. V školskom roku 2011/2012 maloletá chodila i na doučovanie angličtiny, za čo jej platila 20 eur mesačne. Doposiaľ otec dieťaťa platil maloletej i poplatok za telefón, a to sumu približne 40 eur mesačne, v súčasnosti matka maloletej kúpila kartu na telefonovanie, v súvislosti s čím bude mať výdavky približne 20 eur mesačne. Matka potvrdila, že otec dieťaťa zaplatil maloletej letný tábor v hodnote približne 140 eur, potom však otec dieťaťa od nej chcel, aby mu tieto peniaze vrátila, čo doposiaľ neučinila. Dcéra v škole hráva hádzanú, na čo potrebuje športové oblečenie. Na desiatu a pitie jej do školy dáva približne 1 eur denne. Výdavky na zdravotnú starostlivosť u maloletej sú približne 10 eur mesačne. Matka uviedla, že otec dieťaťa maloletej zakupuje oblečenie účelovo vždy, keď sa blíži nejaké pojednávanie, urobil jej nákup oblečenia pred Vianocami, kedy jej zakúpil i lyže. Matka uviedla, že dcére zrušila stavebné sporenie, ktoré jej predtým platila z rodinných prídavkov, pretože jej to finančne nevychádzalo. Peniaze zo sporenia približne 1.600 eur použila na zariadenie bytu. V priebehu konania uviedla, že zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca žiada aspoň o 150 eur mesačne, aby im to ako-tak vychádzalo. Matka dieťaťa pri výsluchu pred súdom v októbri 2012 uviedla, že s účinnosťou od 01.09.2012 sa presťahovala i s maloletou do H. k priateľovi, pretože v byte v H. dostala výpoveď, keďže neplatila na čas nájomné, nemala na to dostatok peňazí. V súčasnosti naďalej z H. dochádza do F. S. do zamestnania, výdavky do zamestnania má približne rovnaké ako predtým, 200 eur mesačne. S priateľom býva u jeho rodičov, kde majú samostatné bývanie v prístavbe, rodičom zatiaľ platí za bývanie mesačne sumu 100 eur. Matka uviedla, že má len bežné výdavky na zdravotnú starostlivosť. Maloletá od septembra 2012 začala chodiť do ZŠ v H., v škole maloletej začiatkom roka zaplatila celkové poplatky spolu vo výške 40 eur. Počas roka bude mať výdavky v škole v priemerne 10 eur mesačne. Vo voľnom čase chodí maloletá do centra voľného času, kde hrá na gitaru, za čo jej platí poplatok 10 eur, za gitaru jej zaplatila 80 eur. Maloletá by chcela chodiť aj na nejaký športový krúžok, zatiaľ to nedoriešili. Výdavky na zdravotnú starostlivosť sa u maloletej zvýšia na sumu 15 eur mesačne v súvislosti s tým, že pôjde k zubárovi a maloletá má problémy i s okom.

Otec dieťaťa vo svojej výpovedi pred okresným súdom uviedol, že pokiaľ matka bude mať zvýšené výdavky, ako napríklad za lekársku starostlivosť maloletej a gitaru, je ochotný na tieto výdavky prispieť. Nesúhlasí však so zvýšením výživného. Zatiaľ býva v rodinnom dome, ktorý má v BSM s matkou dieťaťa, kde býva i so synom E.. V BSM s matkou dieťaťa majú ešte haly, kde on vykonáva podnikateľskú činnosť. V rámci vypořádania BSM by mala jedna hala zostať navrhovateľke, ktorá hala má hodnotu približne 85.000 eur. Hala, ktorá zostane jemu, má hodnotu približne 100.000 eur. Uviedol, že do júna

2011 podnikal s ďalším spoločníkom v spoločnosti S. E., s.r.o., následne si v júni 2011 založil novú spoločnosť, a to R. Q., s.r.o. so sídlom v F. S., kde je výlučným spoločníkom a konateľom. V uvedenej obchodnej spoločnosti podniká v oblasti stavebnej činnosti, má zamestnaných 8 zamestnancov. U neho v spoločnosti je zamestnaný i syn E., ktorý zarába minimálnu mzdu, vykonáva prácu pomocného skladníka. V minulosti bol spoločníkom i v spoločnosti Q. S., s.r.o., kde vlastnil 10%. Obchodný podiel v tejto spoločnosti previedol v roku 2012 za sumu 1 eur. V rodinnom dome, kde býva so synom, platí mesačne inkasné poplatky vo výške 164 eur, spláca pôžičku voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vo výške 50 eur mesačne a spláca hypotekárny úver na dom vo výške 497,07 eur mesačne, ktorý si brali približne pred 4 rokmi na dobu splatnosti 15 resp. 20 rokov. V spoločnosti sa mu vypláca príjem vo výške minimálnej mzdy. Otec dieťaťa ďalej uviedol, že spoločnosť, ktorej je vlastníkom, má vo vlastníctve i motorové vozidlo Fiat Dublo, rok výroby 2006, ktoré má hodnotu približne 3.000 eur, vlastní výrobné zariadenia v hodnote spolu približne 8.000 eur a tiež tovar v hodnote približne 10.700 eur. Spoločnosť má však im neuhradené záväzky v hodnote okolo 59.000 eur ku koncu roka 2011, v súčasnosti vo výške približne 32.000 eur. Uviedol, že v rokoch 2009, 2010 mal príjem z podnikateľskej činnosti tiež približne vo výške 300-400 eur mesačne. Na otázku sudcu, prečo sa v rozvode konaní v roku 2010 zaviazal platiť výživné vo výške 400 eur na obe deti, keďže mal príjem iba okolo 300-400 eur mesačne, otec dieťaťa uviedol, že mal niečo naštrené, tiež mu finančne pomáhali rodičia.

Z potvrdenia od spoločnosti S.- E., s.r.o. so sídlom v F. S. z 22.05.2012 okresný súd zistil, že matka dieťaťa zarába v priemere 301,34 eur mesačne v čistom. Z rozsudku OS Prievidza č.k. 16P 5/2011-20 z 24.02.2011 mal okresný súd preukázané, že vyživovacia povinnosť otca voči synovi E. R., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou 220 eur, bola s účinnosťou od 1.2.2011 v celom rozsahu zrušená. Zo zmluvy o podnájme z 16.03.2011 mal súd preukázané, že matka dieťaťa hradila za podnájom trojizbového bytu na ul. C. v H. 300 eur mesačne vrátane inkasných poplatkov. Z výpisu účtu otca dieťaťa mal okresný súd preukázané, že za dom hradí inkasné poplatky vo výške 112,20 eur plus 46,97 eur a za elektrinu 58 eur mesačne. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti S.-E., s.r.o. k 27.08.2012 mal okresný súd preukázané, že otec dieťaťa bol spoločníkom uvedenej obchodnej spoločnosti od 01.10.2005 do 19.01.2012, ďalším spoločníkom uvedenej spoločnosti bol E. F., ktorý sa stal výlučným spoločníkom uvedenej obchodnej spoločnosti. Z daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby spoločnosti S.-E., s.r.o. za rok 2009 (č.l. 41 spisu) mal súd preukázané, že uvedená obchodná spoločnosť mala výsledok hospodárenia pred zdanením 4375,54 eur, základ dane 5709,90 eur a daňovú povinnosť 1084,22 eur, súčet prevádzkových finančných a mimoriadnych výnosov 281.620,05 eur, súčet prevádzkových finančných a mimoriadnych nákladov 277.244,51 eur a výsledok hospodárenia pred zdanením 4375,54 eur. Z daňového priznania k dani z príjmov právnickej spoločnosti S.-E., s.r.o. za rok 2010 /č.l. 30/ mal súd preukázané, že súčet prevádzkových finančných a mimoriadnych výnosov mala uvedená spoločnosť 405.370,05 eur, súčet prevádzkových finančných a mimoriadnych nákladov 406.030,41 eur a výsledok hospodárenia pred zdanením mínus 660,36 eur, základ dane plus 1226,99 eur a daň na úhradu 233,12 eur. Z daňového priznania uvedenej obchodnej spoločnosti za rok 2011 /č.l. 81 spisu/ súd zistil, že súčet prevádzkových finančných a mimoriadnych výnosov mala uvedená spoločnosť 292.347,48 eur, súčet prevádzkových finančných a mimoriadnych nákladov 294.636,26 eur a výsledok hospodárenia pred zdanením mínus 2288,78 eur, základ dane plus 281,68 eur a daň 53,51 eur. Z daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby R. Q., s.r.o. za rok 2011 /č.l. 73 spisu/ mal súd preukázané, že uvedená obchodná spoločnosť mala súčet prevádzkových finančných a mimoriadnych výnosov 208.910,53 eur, súčet prevádzkových finančných a mimoriadnych nákladov 207.720,40 eur, výsledok hospodárenia pred zdanením 1190,13 eur, základ dane 3670,81 eur a daň na úhradu 697,45 eur. Z výkazu ziskov a strát spoločnosti R., s.r.o. za rok 2011 /č.l. 103/ mal súd preukázané, že obchodnú maržu z predaja tovaru mala uvedená obchodná spoločnosť vo výške 33.893 eur, tržby z predaja vlastných výrobkov a výroby 31.881 eur, náklady na výrobnú spotrebu 40.969 eur, pridanú hodnotu 24.805 eur, osobné náklady (mzdové náklady, náklady na sociálne poistenie, dane) 21.854 eur a výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti 1.353 eur, výsledok hospodárenia z finančnej činnosti mínus 163 eur a výsledok hospodárenia z bežnej činnosti pred zdanením 1.190 eur a výsledok hospodárenia z bežnej činnosti po zdanení 492 eur. Z výkazu ziskov a strát spoločnosti R. Q. s.r.o. za obdobie od januára 2012 do júla 2012 mal súd preukázané, že tržby z predaja tovaru mala vo výške 109.348 eur, náklady vynaložené na obstaranie predaného tovaru 83.708 eur, obchodnú maržu potom 25.640 eur, tržby z predaja vlastných výrobkov 27.387 eur, náklady na výrobnú spotrebu 29.623 eur, pridaná hodnota potom 23.404 eur, a osobné náklady (mzdové náklady, odmeny členom orgánov spoločnosti, náklady na sociálne poistenie, dane) 26.511 eur, ostatné výnosy z hospodárskej činnosti

3.061 eur a výsledok hospodárenia z hospodárskej činnosti mínus 595 eur, výsledok hospodárenia z finančnej činnosti mínus 271 eur a výsledok hospodárenia z bežnej činnosti po zdanení mínus 866 eur. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu z 16.01.2012 uzavretej medzi prevodcom, a to otcom dieťaťa a nadobúdateľom E. F. v obchodnej spoločnosti S.-E., s.r.o. so sídlom F. S., mal súd preukázané, že podľa uvedenej zmluvy otec dieťaťa previedol na E. F., svoj obchodný podiel vo výške 50% k základnému imaniu spoločnosti, ktorý má hodnotu 6640 eur a to za cenu 1 euro. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2011 otca dieťaťa (č.l. 51 spisu) mal súd preukázané, že otec dieťaťa mal úhrn príjmov od všetkých zamestnávateľov 4251,39 eur, základ dane 3686,08 eur, daň 25 eur.

Okresný súd poukázal na znenie § 78 ods. 1, § 62 ods. 2, 3, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu dospel súd k záveru, že návrh matky o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca je sčasti opodstatnený. Z výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd vyvodil, že od júna 2010, kedy bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca, došlo k zmene pomerov na strane oboch rodičov maloletého dieťaťa, ako i na strane maloletého dieťaťa. U matky dieťaťa došlo k zvýšeniu výdavkov najmä v súvislosti s hradením nákladov na bývanie na sumu 300 eur mesačne, ktoré hradila do konca augusta 2012 a vzrástli u nej i cestovné výdavky do zamestnania, a to na sumu 200 eur mesačne. Na strane otca dieťaťa došlo k zmene pomerov v tom zmysle, že mu s účinnosťou od 01.02.2011 zanikla vyživovacia povinnosť na syna E. vo výške 220 eur mesačne. Na strane maloletej R. došlo k zmene pomerov v súvislosti s tým, že je o dva roky staršia, zvýšené sú u nej výdavky na krytie základných životných potrieb, tiež výdavky so záujmovou činnosťou, výdavky na zdravotnú starostlivosť a pod. Otec dieťaťa je výlučným spoločníkom v obchodnej spoločnosti R. Q. s.r.o., pričom je bezpodielovým spoluvlastníkom i pomerne hodnotného majetku, rodinného domu, výrobných hál a k 01.02.2011 mu zanikla vyživovacia povinnosť k synovi vo výške 220 eur mesačne. Okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade je dôvod na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca od 01.01.2012 v zmysle návrhu matky s prihliadnutím na skutočnosť, že k zvýšeniu výdavkov matky na bývanie s maloletou R. došlo u nej už od marca 2011. Okresný súd neuveril tvrdeniam otca dieťaťa, že jeho príjmy z podnikateľskej činnosti sú také, ako deklaroval vo svojich daňových priznaniach, a vo výkazoch ziskov a strát spoločnosti R. team, s.r.o. s prihliadnutím na to, že podľa daňového priznania spoločnosti S.-E., s.r.o. za rok 2010 uvedená obchodná spoločnosť uviedla výsledok hospodárenia pred zdanením mínus 660,36, t.j., že bola v strate. Okresný súd poukázal na to, že otec dieťaťa sa v rozvodovom konaní otec ohľadom pomerov odkázal na dokazovanie v konaní 13P 676/2009, v ktorom mal podľa potvrdenia od zamestnávateľa S. E. s.r.o. z 08.01.2010 príjem ako zamestnanec vo výške 295,40 v čistom. Napriek tomu sa zaviazal platiť výživné na 2 deti vo výške spolu 400 eur mesačne počnúc 01.01.2010. Preto okresný súd návrhu matky o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca sčasti vyhovel, vyživovaciu povinnosť otca zvýšil na sumu 300 eur mesačne. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol, keďže v danom prípade za primerané výživné považoval sumu 300 eur mesačne.

Nedoplatok z titulu zvýšenia vyživovacej povinnosti otca za obdobie od 01.01.2012 do 30.11.2012 spolu vo výške 1.320 eur okresný súd povolil otcovi dieťaťa zaplatiť v mesačných splátkach po 50 eur, splatných spolu s bežným výživným pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplatenia dvoch splátok, a to s prihliadnutím na celkovú výšku nedoplatku.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec. V odvolaní vytýkal okresnému súdu, že neúplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Poznamenal, že pri poslednej úprave výživného bola schválená dohoda rodičov bez akéhokoľvek zisťovania okolností, rozhodujúcich pre určenie výšky výživného. Pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že u matky došlo k zvýšeniu nákladov na bývanie a k vyšším nákladom na cestovné len na základe tvrdení matky, vytýkal okresnému, že tieto skutočnosti neoveril ďalšími dôkazmi. Poukázal na to, že matkou prezentované výdavky prevyšujú jej príjmy, z čoho vyplýva, že matka nehovorila pravdu o výške svojich príjmov. Navyiac matka svojvoľne nevyužíva možnosť bývať v ich dvojgeneračnom rodinnom dome. Hodnotenie pomerov otca okresným súdom tiež považuje za neobjektívne. Podľa názoru otca okresný súd odignoroval bez preukázania opaku všetky účtovné a daňové doklady. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec nemá príjmy z podnikateľskej činnosti, ale len príjmy zo závislej činnosti - mzdu od spoločnosti R. Q., s. r. o. Z druhej spoločnosti vystúpil z dôvodu, že matka bola fakticky spolumajiteľkou obchodného podielu. Začiatok podnikania v spoločnosti,

ktorej je otec jediným spoločníkom a konateľom, je náročný a vyššie príjmy sa darí dosiahnuť za cenu vyšších výdavkov, ktoré je nevyhnutné platiť. Z finančných zdrojov nikdy neboli realizované žiadne neštandardné platby, spoločnosť nikdy nevyňala prostriedky na veci, ktoré by mohli slúžiť osobnej potrebe otca. V konaní o príspevku na výživu rozvedeného manžela preukázal zdroj svojich príjmov, vrátane pôžičiek, ktorými vykryval a vykryva náklady, presahujúce jeho príjmy. Podľa názoru otca sú majetkové pomery oboch rodičov rovnaké. K okolnosti, že otcovi zanikla vyživovacia povinnosť k synovi, uviedol, že vždy robil všetko pre rodinu, snažil sa zabezpečiť príjmy pre potreby detí a manželky. Podľa jeho názoru je výška výživného na maloletú už podľa predchádzajúcej úpravy nadpriemerná a ak by sa súd skúmal potreby detí, určite by stanovil vyživovaciu povinnosť na obe deti nižšou sumou. Otec poznamenal, že od predchádzajúcej úpravy nie je jeho životná úroveň o nič lepšia, žije skromne, nemá žiadne luxusné veci, neplatí neobvyklé služby a hradí len svoje nevyhnutné potreby, súvisiace s výkonom povolania, vedením domácnosti a prispievaním na výživu detí. Pokiaľ maloletá mala mimoriadne náklady, tieto otec vždy zabezpečoval. Otec vyslovil vážne obavy, že platenie zvýšeného výživného by z väčšej časti nebolo použité na hradenie dôvodných potrieb maloletej, ale by slúžilo aj pre potreby bývalej manželky. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrili matka a kolízny opatrovník.

Matka považovala odvolanie otca za nedôvodné. Poukazovala na to, že v rozvodovom konaní boli zisťované pomery účastníkov a výšku výživného na maloleté deti navrhol otec. Podľa názoru matky sú v otcom deklarovovaných pomeroch nezrovnalosti, na ktoré poukázala už v konaní pred okresným súdom pod sp. zn. 12P/11/2012. Matka poukázala na okolnosti spolužitia s otcom pred rozvodom manželstva a pocity maloletej voči otcovi, z ktorého dôvodu nemá otec záujem prispievať na výživu maloletej. Matka navyše zaregistrovala existenciu vkladového konania Správy katastra H., týkajúceho sa ich spoločného majetku, na ktoré konanie nedala súhlas. Preto navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu.

Kolízny opatrovník navrhol potvrdiť rozsudok okresného súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

Podľa obsahu odvolania otec odôvodnil jeho podanie tým, že podľa jeho názoru okresný súd pri posudzovaní návrhu matky na zvýšenie výživného nezohľadnil skutočnosti, podstatné pre posúdenie, či sú v danom prípade dané dôvody na zvýšenie výživného na maloletú.

Odvolací súd predovšetkým považuje za potrebné poukázať na to, že matka sa svojim návrhom domáhala zvýšenia výživného zo strany otca voči maloletej, pričom vyživovacia povinnosť otca bola naposledy právoplatne určená rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 12C/77/2010-22, zo dňa 03.06.2010, ktorým bola otcovi určená povinnosť platiť výživné na maloletú vo výške 180 eur mesačne a na výživu vtedy maloletého E. R. vo výške 220 eur mesačne. Na základe návrhu matky bolo teda úlohou okresného súdu posúdiť, či od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca voči maloletej došlo v zmysle § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine k takej podstatnej zmene pomerov na strane účastníkov, ktorá zmena by odôvodňovala aj zmenu rozhodnutia o výživnom zo strany otca. V zmysle uvedeného ustanovenia nebolo úlohou okresného súdu nanovo posudzovať vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej a tým prakticky revidovať predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom, ktorá revízia je podľa ustálenej súdnej praxe neprípustná.

Na základe preskúmania správnosti rozsudku okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu, potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správny skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil.

Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje so skutkovými závermi okresného súdu ohľadne jeho zistení, rozhodných pre posúdenie rozsahu zmien pomerov účastníkov konania od poslednej súdnej úpravy výživného zo strany otca, ako aj s právnym posúdením vecí v odôvodnení rozsudku okresného súdu.

S poukazom na správnosť skutkových záverov okresného súdu považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že podľa právneho názoru odvolacieho súdu zvýšenie výživného zo strany otca rozsudkom okresného súdu v danom prípade zodpovedá rozsahu preukázaných zmien pomerov na strane účastníkov konania. Hoci od predchádzajúcej úpravy výživného neuplynul taký dlhý čas, ktorý by vzhľadom na nárast nákladov na dieťa v súvislosti s nárastom veku dieťaťa vo veku maloletej vo všeobecnosti sám osebe predstavoval na strane dieťaťa takú podstatnú zmenu pomerov, odôvodňujúcu zvýšenie výživného, podľa právneho názoru odvolacieho súdu v tomto období došlo na strane účastníkov konania k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, ako o ňom rozhodol okresný súd.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu názoru, že z hľadiska ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine na strane rodičov nedošlo k podstatnej zmene v ich majetkových pomeroch rodičov, ktorá zmena by sama osebe odôvodňovala zvýšenie výživného na maloletú. Okresný sú správne vyhodnotil za podstatnú zmenu na strane otca zánik jeho vyživovacej povinnosti voči synovi E., ktorá skutočnosť znamenala zníženie prednostných výdavkov otca v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine z celkovej sumy 400 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne. Z tohto pohľadu okresným súdom zvýšené výživné na maloletú na sumu 300 eur mesačne otca nestavia do horšej situácie oproti predchádzajúcej úprave výživného, na základe ktorej bol otec povinný platiť výživné na svoje maloleté deti vo výške 400 eur mesačne.

Pokiaľ ide o otcom namietanú neprimeranosť zvýšenia výživného na maloletú na sumu 300 eur mesačne z hľadiska jej oprávnených potrieb, s poukazom na súčasné životné náklady sa ani dovolaciemu súdu nezdá táto suma ako neprimeraná. Vzhľadom na okresným súdom správne zistenú výšku príjmu matky je zrejmé, že matka zo svojho príjmu je v zmysle § 62 ods. 4 Zákona o rodine schopná realizovať svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej najmä osobnou starostlivosťou. Preto na úhradu odôvodnených potrieb maloletej musí v prevažnej miere slúžiť výživné zo strany otca. Pokiaľ otec tiež poukazyval na majetkové práva matky, vyplývajúce z nevyporiadaného bezpodielového vlastníctva, odvolací súd poukazuje na to, že rozsahu týchto majetkových práv matky v rovnakom rozsahu zodpovedajú aj majetkové práva otca, ktorá skutočnosť preto nemôže svedčiť v prospech vyhovievania odvolaniu otca.

K námietke otca v odvolaní, podľa ktorej mala byť pri predchádzajúcom konaní stanovovaná výška výživného bez akéhokoľvek zisťovania možností, schopností rodičov a oprávnených potrieb maloletých detí, odvolací súd opätovne poukazuje na to, že pri posudzovaní návrhu na zvýšenie výživného podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine nemôže byť úlohou súdu nanovo posudzovať vyživovaciu povinnosť povinného rodiča voči maloletému dieťaťu a tým prakticky revidovať predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom, ktorá revízia je podľa ustálenej súdnej praxe neprípustná. Aj napriek tomu odvolací súd na základe spisového materiálu musí konštatovať, že pri predchádzajúcom rozhodovaní o výživnom na maloletú zo strany otca mal súd k dispozícii skutkové zistenia o majetkových pomeroch rodičov a aj pri schvaľovaní dohody rodičov bol povinný na tieto skutočnosti prihliadať.

V súvislosti s otcom prezentovanými súčasnými majetkovými pomermi v odvolaní, ktoré mu podľa jeho názoru nedovoľujú platiť výživné v okresným súdom zvýšenej výške, odvolací súd poukazuje na okresným súdom správne zistené vyššie uvedené súčty výnosov v spoločnostiach otca, ktoré sú v takom rozsahu, že otcovi bez ohrozenia chodu spoločnosti umožňujú korigovať výdavky spoločnosti, aby si zabezpečil prostriedky na úhradu výživného vo výške 300 eur mesačne. Odvolací súd zdôrazňuje, že z hľadiska daňových predpisov akceptovateľné daňové výdavky nie je možné stotožňovať s nevyhnutnými výdavkami na podnikanie v zmysle § 63 ods. 2 Zákona o rodine a aj v tomto smere je potrebné vychádzať z ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné na maloleté dieťa má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. z dôvodu, že ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné .